

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

19.2.2014

B7-0187/2014

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (2013/2990(RSP))

Yannick Jadot, Vital Moreira

kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta

**Euroopan parlamentin päätöslauselma metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemisestä
(2013/2990(RSP))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemisestä¹,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja Euroopan unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta²,
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ja 218 artiklan 7 alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0344/2013),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen (yleiskokouksen 13. syyskuuta 2007 hyväksymä päätöslauselma 61/295)³,
- ottaa huomioon puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta 20. lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 995/2010⁴,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2012 julkistetun Maailmanpankin raportin ”Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging”⁵,
- ottaa huomioon 16. heinäkuuta 2013 julkistetun Human Rights Watchin raportin ”The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia’s forestry sector”⁶,

¹ Neuvoston asiakirja 11767/1/2013.

² Neuvoston asiakirja 11769/1/2013.

³ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf.

⁴ EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.

⁵ Maailmanpankki, ”Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging”, 2012, s. 5–10, http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf.

⁶ Human Rights Watch: ”Human rights impacts of weak governance in Indonesia’s forestry sector”, 2013, http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf.

- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2009 allekirjoitetun Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että unioni ja Indonesia allekirjoittivat 30. syyskuuta 2013 vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta (jäljempänä ”FLEGT”) ja vahvistivat siinä molemminpuolisen sitoutumisensa sen varmistamiseen, että unioniin tuotava puutavara on tuotettu, korjattu ja toimitettu laillisesti;
- B. ottaa huomioon, että vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tarkoituksena on lopettaa laitton puunkorjuu, edistää metsänhoitoa ja viime kädessä tukea kestäväää metsänhoitoa sekä toimia, joilla ehkäistään metsäkatoa ja metsien tilan heikentymistä;
- C. ottaa huomioon, että vapaaehtoisilla kumppanuussopimuksilla pyritään tukemaan järjestelmällisiä muutoksia metsäalalla, palkitsemaan puutavaraa laillisista ja luotettavista lähteistä hankkivat toimijat ja suojaamaan viimeksi mainittuja vilpilliseltä kilpailulta;
- D. ottaa huomioon, että Indonesian sademetsät ovat maailman kolmanneksi suurimmat ja että suurempia ovat vain Amazonin alueen ja Kongon sademetsät, ja ottaa toisaalta huomioon, että lähinnä mittavan sademetsien ja hiilidioksidipitoisten turvesoiden muihin maankäyttötarkoituksiin, kuten palmuöljyn ja paperin tuotantoon, muuttamisen vuoksi Indonesia on merkittävä kasvihuonekaasujen tuottaja;
- E. toteaa, että Indonesian metsäala pieneni ainakin 1 240 000 hehtaarin verran vuosina 2009–2011;
- F. ottaa huomioon, että arvon mukaan laskettuna vain kymmenen prosenttia Indonesian puutavarasta ja puutuotteista tuodaan nykyisin Euroopan unioniin ja että suurin osa viennistä suuntautuu Aasian maihin, minkä vuoksi vapaaehtoinen kumppanuussopimus on merkittävä normien asettaja koko Indonesian puutavara-alalla;
- G. ottaa huomioon, että Interpolin ja Maailmanpankin vuonna 2012 tekemän tutkimuksen mukaan Indonesian metsäalaa liittyy suuri rahanpesun ja veronkierron riski;
- H. ottaa huomioon, että Human Rights Watch -järjestön mukaan metsäalan korruptio, veronkierto ja rahanpesu ovat aiheuttaneet Indonesialle seitsemän miljardin Yhdysvaltain dollarin tappiot vuosina 2007–2011, ja ottaa huomioon, että Indonesian korruption torjuntakomission varapuheenjohtaja määritteli metsäalan ”rajattoman korruption lähteeksi”¹; ottaa kuitenkin huomioon, että viime vuosina Indonesia on edistynyt merkittävästi talousrikoksia koskevien syytteiden nostamisessa, josta osoituksena on korkeimman oikeuden palmuöljyä tuottavalle Asian Agri Group -konsernille joulukuussa 2012 langettama veronkiertotuomio;

¹ Reutersin verkkouutispalvelu 17. syyskuuta 2010: “Graft could jeopardise Indonesia’s climate deals”, <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>.

- I. katsoo, että osapuolten on päästävä sopimukseen Indonesian puutavaran laillisuuden varmistusjärjestelmästä (Sistem Verifikasi Legalitas Kayu, SVLK), jotta vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen mukaista puutavaraa ja puutuotteita voidaan tuoda Indonesiasta EU:n markkinoille FLEGT-luvallisen puutavarana, mikä tulkitaan automaattisesti lailliseksi puutavarasta annetun EU:n asetuksen mukaisesti¹;
- J. ottaa huomioon, että Indonesian SVLK-järjestelmää tarkistetaan parhaillaan sen saattamiseksi vastaamaan vapaaehtoisessa kumppanuussopimuksessa asetettuja vaatimuksia;
- K. ottaa huomioon, että komissiolla on Euroopan yhteisöön suuntautuvaa puutavaran tuontia koskevan FLEGT-lupajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2173/2005² mukaisesti valtuudet hyväksyä FLEGT-lupien myöntämistä koskevia yksityiskohtaisia vaatimuksia ja muuttaa sen liitteessä I olevaa kumppanimaiden ja niiden nimittämien lupaviranomaisten luetteloa;
- L. ottaa huomioon, että Indonesian perustuslakituomioistuin päätti 6. toukokuuta 2013, ettei alkuperäiskansojen perinteisiä metsiä pidä luokitella valtion metsäalueisiin kuuluviksi, millä pohjustetaan tietä alkuperäiskansojen oikeuksien laajemmalle tunnustamiselle saaristovaltiossa;
1. kiittää Indonesian huomattavia vapaaehtoisia ponnisteluja hallinnasta riistäytyneiden laittomien hakkuiden ja laittoman puukaupan ongelman ratkaisemiseksi, sillä se on kehittänyt SVLK-järjestelmää useita sidosryhmiä osallistaneessa prosessissa, sekä erityisesti sen viime kuukausina saavuttamaa tuntuvaa edistystä; on kuitenkin yhä huolestunut tietyistä ongelmista; palauttaa mieleen, että jotta voidaan myöntää virallisia FLEGT-lupia SVLK-järjestelmän on oltava toimintavalmiudessa vapaaehtoisessa kumppanuussopimuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
 2. pitää myönteisenä metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevaa unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoista kumppanuussopimusta koskeneiden neuvottelujen tulosta; muistuttaa tuestaan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemiselle ja halukkuudestaan tukea sen menestyksestä täytöntöönpanoa;
 3. panee merkille, että suurinta osaa maan puutavaralähteistä ei vielä ole SVLK-sertifioitu ja että toimitusketjuun pääsee suuria määriä varmentamatonta puutavaraa, joka on peräisin metsän raivauksesta;
 4. korostaa, että on tärkeää laajentaa SVLK-järjestelmän soveltamisalaa, tarkastustoiminta mukaan luettuna, siten, että se kattaa kaikki puuntuotantoalueet ja toimitusketjun kaikki vaiheet, sekä varmistaa, että varmennettu laillinen puutavara erotetaan varmentamattomasta puutavarasta, jottei viimeksi mainittua pääse SVLK-toimitusketjuihin;

¹ Asetus (EU) N:o 995/2010.

² EUVL L 347, 30.12.2005, s. 1.

5. katsoo, että metsien muuttaminen puupelloiksi on yksi Indonesian maankäytön hallinnointijärjestelmän pitkään jatkuneista ongelmista; pitää valitettavana sitä, ettei SVLK-järjestelmässä tarkasteta nykyisin sitä prosessia, jonka puitteissa yrityksille myönnetään lupia metsien muuttamiseen puupelloiksi, eikä varsinkaan sitä, miten ne suorittavat ympäristövaikutusten arviointeja (AMDAL) ja noudattavat metsien puupelloiksi muuttamista koskevien lupien (IPK) anomisprosessissa asetettuja rajoituksia;
6. panee merkille, että SVLK-järjestelmä johtaa nykyisin siihen, että puualan toimijoita luokitellaan laillisiksi myös silloin, kun alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen maankäyttöoikeuksiin liittyviä vaatimuksia ei ole käsitelty eikä/tai asianmukaisia korvauksia tarvittaessa maksettu; kehottaa komissiota pyytämään Indonesian hallitusta varmistamaan, että laillisuuden varmennuksissa otetaan asianmukaisesti huomioon yhteisöjen perinteiset oikeudet metsiin, alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen vapaaehtoinen, etukäteen annettu ja tietoinen suostumus sekä tarvittaessa korvausten maksaminen menetetyistä metsien käyttöoikeudesta ja että varmennuselimille on annettu valtuudet arvioida, ovatko yritykset kunnioittaneet paikallisia maankäyttöoikeuksia vai eivät ja onko maa-alueet oikeudellisesti määritetty;
7. kehottaa Indonesian hallitusta varmistamaan, ettei sertifiointiprosessissa syrjitä pk-yrityksiä;
8. kehottaa komissiota vaatimaan Indonesian hallitukselta vakuutusta siitä, että seuraavat asiat varmistetaan:
 - kaikki puutavaralähteet ja niiden koko toimitusketjut tarkastetaan sekä varmistetaan, että puualan yrityksillä ensinnäkin on ollut oikeus korjata puuta,
 - sertifioitu puutavara ja sertifioidut puutuotteet pidetään erillään sertifioimattomasta puutavarasta ja sertifioimattomista puutuotteista,
 - luonnonmetsiä muutetaan mahdollisimman vähän ja puupelloiksi muutetuista metsistä peräisin olevan puutavaran alkuperä varmennetaan, mukaan lukien sen selvittäminen, onko ympäristövaikutusten arvioinnit tehty ja onko luvan kohteena olevan maan käyttöä koskevia määräyksiä noudatettu;
9. kehottaa Indonesian hallitusta täydentämään SVLK-järjestelmän mukaista laillisuuden varmentamista määrätietoisilla toimilla, joilla torjutaan metsäalaan liittyviä talousrikoksia, kuten rahanpesua ja veropetoksia, ja lisäämään siten maan uskottavuutta FLEGT-lupien myöntämisessä;
10. kehottaa Indonesian hallitusta ryhtymään toimiin äskettäisen päätöksensä johdosta, joka koski verolainsäädännön täytäntöönpanoa, ja edellyttämään asiakirjoja, joilla osoitetaan, että puutavaraa vievät yhtiöt noudattavat täysimääräisesti Indonesian verolainsäädäntöä sekä vuonna 2010 annettua, rahanpesun torjuntaa koskevaa asetusta;
11. pitää myönteisenä Indonesian hallituksen ”yhden kartan” aloitetta, jolla pyritään lisäämään ajantasaisten ja avointen tietojen ja karttojen julkista saantia, mitä ilman lain moninaiset ja epäyhtenäiset tulkinnat sekä riidat alkuperäiskansojen ja

paikallisyhteisöjen kanssa voivat haitata hyvää metsähallintoa Indonesiassa; korostaa, että metsien riippumattoman seurannan suorittajien on saatava tällaiset perustiedot käyttöönsä voidakseen suorittaa tehtävänsä uskottavasti ja että lupakarttojen, korjuusuunnitelmien ja lupia koskevien tietojen olisi oltava julkisia asiakirjoja; kehottaa Indonesian hallitusta vauhdittamaan ”yhden kartan” aloitetta ja julkistamaan siitä ensimmäisen version, joka sisältää metsälupiin ja maankäyttöoikeuksia koskeviin vaatimuksiin liittyvät tiedot;

12. kehottaa komissiota osallistumaan yhteisen täytäntöönpanokomitean työhön ja siten varmistamaan, että petosten ja korruption riskiin puututaan asianmukaisella tavalla, kuten laatimalla riskeihin perustuva petostentorjuntasuunnitelma;
13. toteaa, että puutavaran laillisuuden varmentaminen perustuu lähes yksinomaan tarkastajien ja riippumattoman seurannan suorittajien toimintaan; antaa SVLK-järjestelmälle tunnustusta sen kansalaisyhteiskunnan suorittamalle riippumattomalle seurannalle virallisesti tarjoamasta roolista; panee kuitenkin merkille, että henkilö- ja rahoitusresurssien vähäisyys rajoittaa merkittävästi riippumattoman seurannan verkostojen toimintakykyä;
14. kehottaa komissiota pyytämään Indonesian hallitusta varmistamaan, että tarkastajat ja varmennuselimet sekä metsien riippumattoman seurannan suorittajat saavat riittävästi rahoitusta ja koulutusta voidakseen suorittaa säännöllisesti kentällä tapahtuvaa seurantaa, pistokokeita ja tarkastuksia;
15. pitää myönteisinä Indonesian hallituksen ponnisteluja metsäpoliisin aseman vahvistamiseksi; panee kuitenkin merkille, että Indonesian metsätalousministeriön olisi vielä parannettava toimintalinjaansa laitonta puunkorjuuta koskevaa valvontaa, kirjaamista ja seurantaa varten; korostaa, että on äärimmäisen tärkeää ilmoittaa lainvalvontaviranomaisille yhtiöistä, joiden todetaan toimineen lainvastaisesti;
16. kehottaa komissiota vaatimaan Indonesian hallitusta varmistamaan, että riippumattoman seurannan suorittajien raporteissa esille tuotujen asiaan liittyvän lainsäädännön rikkomusten johdosta ryhdytään asianmukaisiin toimenpiteisiin ja että toimivaltaiset viranomaiset määräävät varoittavia ja tehokkaita seuraamuksia, kun ne toteavat, että lainsäädäntöä on rikottu;
17. korostaa, että riippumaton seuranta ja alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen oikeuksien kunnioittaminen ovat SVLK-järjestelmän uskottavuuden kannalta olennaisia tekijöitä; pitää näin ollen tärkeänä, että tätä sitoutumista jatketaan ja että avoimuus ulotetaan koskemaan muitakin kansalaisyhteiskunnan toimijoita ja että kansalaisyhteiskunnan suorittama riippumaton seuranta tapahtuu ilman väkivaltaa, uhkauksia tai minkäänlaisia hyökkäyksiä ja että jos niitä ilmenee, niistä nostetaan viipymättä syytteet;
18. kehottaa komissiota vaatimaan Indonesian hallitusta varmistamaan,
 - että sidosryhmät osallistuvat jatkossakin ja entistä tehokkaammin SVLK-järjestelmän täytäntöönpanoon ja toimintakykyiseksi saattamiseen,

- että kansalaisyhteiskunnan suorittama riippumaton seuranta tapahtuu ilman väkivaltaa, uhkauksia tai minkäänlaisia hyökkäyksiä, ja jos niitä ilmenee, niistä nostetaan viipymättä syytteet,
 - että alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen vapaaehtoinen, etukäteen annettu ja tietoinen suostumus saadaan kaikissa tapauksissa ja että tarvittaessa maksetaan oikeudenmukainen korvaus näiden kansojen ja yhteisöjen toimeentulolle välttämättömän metsien käyttöoikeuden menettämisestä, mikä on FLEGT-luvan myöntämisen ehto, josta ei tingitä;
 - että SVLK-järjestelmän tarkastusvaatimukset eivät ole staattisia, vaan indonesialaisten toimijoiden olisi tarkistettava niitä ajoittain, jotta niitä voidaan jatkuvasti parantaa;
19. pyytää komissiota varmistamaan, että Indonesian perustuslakituomioistuimen 6. toukokuuta 2013 antamassa ratkaisussa esitetyt havainnot otetaan asianmukaisesti huomioon SVLK-järjestelmän uudelleenarvioinnin yhteydessä;
 20. kehottaa komissiota helpottamaan Indonesian hallitukselta edellytettäviä ponnisteluja ja varmistamaan tasavertaiset toimintaedellytykset aluetasolla noudattamalla Indonesian hallituksen pyyntöä, joka koskee Sarawakin alueen sisällyttämistä EU:n ja Malesian välistä vapaaehtoista kumppanuussopimusta koskeviin neuvotteluihin;
 21. on tietoinen siitä, että jotkin tähän päätöslauselmaan sisältyvät pyynnöt menevät pidemmälle kuin vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen liitteeseen 8 sisältyvät kriteerit lupajärjestelmän hyväksymistä koskevassa asiassa; kehottaa komissiota varmistamaan, että näihin pidemmälle meneviin, parlamentin tärkeinä pitämiin pyyntöihin vastaamisessa edistytään ja että parlamentille tiedotetaan niissä aikaansaadusta edistyksistä ennen lupajärjestelmän hyväksymistä;
 22. kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille säännöllisesti vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen täytäntöönpanossa aikaansaadusta edistyksistä sekä erityisesti siitä, miten edellä mainittuja aiheita on asianmukaisesti käsitelty ja miten niitä käsitellään vastaisuudessa;
 23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä Indonesian hallitukselle ja parlamentille.